

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr 97. ANUL XVII.

Sabiu, in 719 Decembre 1869.

tro provinciole din Monarchia pe unu anu
8 fl. era pe o jumtate de anu 4 fl. v. n.
Pentru princ. si tieri straine pe unu anu
pe 1/2 anu. 6 fl. v. n.

Inseratoile se platescu pentru
intea ora cu 7. cr. sirulu, pentru
a dou'a ora cu 5 1/2 cr. si pentru a
treia repetire cu 3 1/2 cr. v. n.

Telegrafulu era de done ori pe septi-
mana: Joi'a si Dumine'a. — Prenu-
meratiunea se face in Sabiu la expeditura
foiei pe afara la c. r. poste, cu bani
gat'a prin scrisori francate, adrese
citra expeditura. Pretulu prenumerati-
nei pentru Sabiu este pe unu 7. fl. v. n.
car pe o jumtate de anu 3. fl. 50. Pen-
tru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

Invitare de prenumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“.

Apropiando se inceputulu anului 1870, se deschide prin acest'a prenumeratiune noua la acest'a foia.

Atragemu atentionea onoratului publicu ca in anul urmatoriu, fiindu sinodu archidiecepsanu in primavera si congressu metropolitanu in toamna, „Telegrafulu Romanu“ va fi de interesu deosebitu din acest'a privintia. Elu va fi diariulu celu mai de aproape de lucrările acestoru reprezentantie nationali bisericesci si prin urmare i va fi cu putintia ale si aduce mai ingraba de catu ori care altu diariu romanescu.

„Telegrafulu Romanu“, va esi ca si pana acum de done ori pe septamana Joi'a si Dumine'a — Pretulu abonamentulu e:

Pentru Sabiu pre anu 7 fl., pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. n.

Pentru Transilvania si Monarchia austro-unguresca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. n.

Pentru Romania'a si strainatate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. n.

DD. abonanti suntu rugati a nu intardii cu tramitarea prenumeratiunilor.

Adresele ne rogamu a se scrie curatu, si epistolele de prenumeratiunea ni se tramite francate — adresandu-le de dreptulu la

Editura „Telegrafulu Romanu“ in Sabiu.

Cuventulu de tron

prin care s'au deschis sesiunea prezenta a senatulu imperialu.

„Onorati Domni din ambele case ale senatulu imperialu, adunandu-ve de nou in giurulu Meu, Ve bineventezu din anima. Acest'a o facu cu satisfacerea, carea mi-o oferescu reprivirea asup'a activitati d-vostre plina de rezultate si insufletita de spiritulu patriotic, dovedita in sesiunea decursa. O facu cu increderea, la carea d-vostre aveti o drepta pretensiune.

Este nedisputabila dezvoltarea progressiva facuta in imperiulu prin providentia increditu protectiunei mele, pre bas'a institutiunilor constitutionale in tote directiuniunile. — Dara pre catu este de apta judecat'a recunoscatorie, data de intieptiunea politica acestei dezvoltari, in lantru si in afara, de a intari curagiulu si increderea de lipsa pentru implinirea unei mari detorintie, pre atatu suntu de mari si problemele, ce suntu inca de deslegatu. In o parte a imperiulu populatiunea au facuta resistintia armata punerei in lucrare a legiei de inarmare. Acest'a a adusu lips'a cu sine de a se introduce starea exceptionale, despre carea regimulu Meu va si face o propunere conformu constitutionei. Deplangu ratacirea, carea au datu ansa la acest'a, din profundulu animei si sperandu ca ratacirea acestei'a in curendu i se va pune unu capetu, amu insarcinatu pre regimulu Meu, ca dupa putintia sa modereze urmările cele triste ale ei, indata ce starea legale va fi restituita.

Ve-ti ave ocasiune, de a continua oper'a legislatiunei si de a documenta fatia cu unu siru de propuneri asup'a ramurilor celor mai insemnate ale justitiei si ale administratiunei, cari si suntu inca din sesiunea trecuta predate d-vostre spre desbatare, seu care vi se voru pred'a acum'a, acel'a-si

spiritulu de inaintare, de moderatiune si de intieptiune in ceea ce privesce caracteristicile referintie si lipsele economice ale imperiulu, care l'ati documentatu prin pasii d-vostre in legislatiunea ei pana acum'a.

Dara nu numai acestei activitati, ci si baselor ei in insa-si constitutione aveti de a castiga aceea recnoscentia generala si factica, carea pre langa vi'a mea parere de reu este denegata din cate o parte.

Deca din esperintiele de pana acum s'au aretatu necesarie unele schimbări in constitutione, calea la acestea este deschisa in insa-si constitutione. (Aplause.)

Cele mai multe reprezentantie ale regatelor si tieriloru Mele, s'au ocupatu cu deadinsulu cu cestiunile, cari se referu la alegerea in senatulu imperialu. Regimulu Meu va impartasi senatulu imperialu cele cuvintiose in privintia acest'a, si-lu va pune in stare de a aduce conclusele compatibile cu sfer'a activitati seale.

Deca cu respectu la acesta momentosa cestiune se va pute ajunge convoirea dorita, se va pute accepta cu incredere si mai mare deslegarea tuturor celorlalte intrebări privitorie la constitutione.

Deca inse form'a constitutionei oferescu celu mai largu spatiu spre aducerea la valore a ori carui felu de idei si dorintie cu privire la dezvoltarea ei, acelor'a firescu le suntu trase margini prin firea imperiulu mai multu decatu cu un'a directiune. Constitutione nu este facuta fara de privintia cea mai scrupuloasa la referintiele proprie ale tieriloru si regatelor si pretensiunea acestoru indreptatita de a se regula in modu autonomu. Asceptu ca intentiunea de a trage margini mai anguste acestei dorintie, decum le cere imperiosu tari'a si poterea imperiulu inlantru si inafara, se nu se puna in cale dorintiei de intieptere expresu din tote partile.

Eu inse nu amu temere, ca acest'a s'aru poatea intiepti prin intentiunea, de a o largi pre socotela pericolulu imperiulu. (Aplause.)

Suntu siguru, ca tote poporele mele suntu intieptese cu mine in convingerea, ca glori'a unui trecut venerabilu se pote innoi numai prin cunoscentia chiara a presentulu si ca prin recnoscentia acestuia prea lesne se pote aceea numai intueca. Si in privintia acest'a amu siguru speranti'a in ideile patriotice, in care eu, intogm'a ca si antecessorii mei, nu m'amu increditu indiesertu nici odata. Amu sperantia considerandu ca ideile acelea, care tienu multu si cu convingere fidela de bunastarea imperiulu, ca de conditiunea adeveratulu interesu alu regatelor si tieriloru, trebuie si voru aduce si concordia intentiuniloru ce astadi ne contrariaza.

Voiu saluta cu bucuria impregiurarea, ca voi vedea implinindu-se asceptările mele, ca voi vedea intentiunile mele, conduse de iubire sincera catra tote poporele mele se intalnescu cu cunoscentia adeverata a interesulu propriu si a caldurosulu simtiementu de datorintia catra buna starea si glori'a imperiulu. (Aplause)

Onorati Domni.

M'amu bucuratu, ca Ve putiu saluta la intorcerea mea din o caletoria mai mare, ce amu intreprins'o de curendu in tieri de acele, cu cari suntu chiamati noi cu deosebire a intretinerea o comunicatiune mai viia. Cu satisfacere me esprimu, ca in tote partile amu intalnit simpatie caldurose pentru patri'a nostra si pentru viitorulu. Unu opu, care face onore spiritulu de intreprindere si perseverantiei autorulu seu, la a curui consacrare amu luat si Eu parte, promite in dezvoltarea sea comerciulu nostru si industriei nostre unu teritoriu nou pentru acea activitate progresiva si creatore a carei inaintari o recomanda consideratiunei domni-

loru Vostre, celei mai intime. Acest'a e o problema, carei acei ce suntu chiamati cu atata mai neconturbati se potu consacra, cu catu ei de starea pacinica din afara suntu provocati, si relatiunile nostre chiaru unde se parcu miscate intr'unu modu inbucuratori si odihnitoriu s'au imbunatatitu.

In astfelu de relatiuni pacinice aflandu-me, potu privi cu incredere in viitoru si sperediu, ca si pre Domniele Vostre in lucrari Ve va insufleti si va duce la scopu.

Eveneminte politice.

In liniscea cea mare ce domnescu acum in lantru imperiulu si afara de imperiu abia este cu putintia a afla vre-unu evenimentu mai marcatu care sa fia demnu de o atentione generale si care sa atinga baremu in catu-va si interese speciale de ale nostre.

In diel'a din Pest'a, in siedintia din 9 Decembre s'a luat u catusia care apesa asi'a de greu asup'a diaristicii. Cu aducerea legiei acestei s'a stersu un'a din acele urme ale absolutismulu care se ingradi-se in totu felulu contra conventulu liberu. Bine aru fi ca sa scimu apretiu urmările eele binefacatorie ale acestei legi, si se vedemu diaristic'a nostra nationale respandita si ceftita cu interesu in tote stratele societati nostre. Paguba nu va ave nimenea din o atare procedere ci folosu destalu.

Din Dalmati'a nu suntu sciri insemnate. „W. Ztg.“ arata in nnulu din nrii sei mai dincoce ca fostulu locutiitoriu, LMC. cavaleru de Wagner a demissionatu din postulu de locutiitoriu si in locu-i s'a denumitu unu civilu, fostu functionariu (acum pensionatu) in ministeriulu de interne. — Ce se atinge de insurectiune si acum totu se mai audu ca anteposturile trupetoru imp. suntu a uneri neliniscite de insurgenti.

Purtarea principelui din Montenegro pare inaintea unoru omeni de influentia, de totu dubia si de aceea si dau tota silintia alu constringe sa-si dea pre fatia simtiemintele ce le nutrescu fatia cu revoltatii. Imputările ca muntenegrii spriginescu mai desu si e de temutu ca aceste pregatescu calea catra calcearea teritoriulu muntenegriu, dustra trupele austriace spre a pute suprima revolutiunea mai ingraba.

In Leopole (Lemberg) se va forma unu clubu de poloni din parti'a lui Zemialkowski. Scopulu clubulu e reprezentarea intereselor polone, fara respectu la form'a de statu ce o pote ave statulu austriacu.

In Parisu se lucra de multu la schimbarea cabinetulu ministeriale. Remasitiile cabinetulu lui Rauher suntu inse pro doiose de portfoiurile seale si nu se indura a face lreu altora.

Iodrasnel'a Papei cu carea a pasitu indata la deschiderea conciliulu a bagatu grigia chiaru si in inaltulu cleru diplomaticu din Rom'a. Antonelli, cardinalulu, cu privire la acest'a indrasnel'a, despre care scie ca provine dela Iesuitii'a disu ca: de ce se atinge ortaci'a lui Loyala trebuie sa se strice, va se dica bisericu papista, punendu acestea pro dens'a trebuie sa se dorime.

Diel'a Ungariei.

In siedintia din 7 Dec. Dupa autentificarea protocolulu siedintiei premergatore, asternu mai multu deputati petitiuni particulare, care se si predau comisiunei.

A. Fodoroczy impreuna cu alti 8 deputati adresaza un'a interpelatiune catra ministe-

ulu magiario-croatu, prin care in numele natiunii facu intrebarea: ca si candu va da responsu interpelatiunii deputatului I r a n y i in cauza promulgării unoru paragrafi din legile magiario-croate de complanare; cu deosebire a acelu cari tractéza despre introducerea timbei croate de oficiosa.

Se va predá presiedintelui min.

M i c o min. de comunicatiune face dietei cunoscutu daunele, cele mari, cauzate prin esirea Tiszei din tierm, in comitatulu Szabolcsului, ce pre totu anulu se intempla. Acestu reu s'aru potea numai prin regularea stabilelor departá; in fine face propunerea, cá inalt'a casa se incuviintéze sum'a de 1.600000 fl. spre acelu scopu.

Se incuviintéza.

Dupa aceea se trece la alegerea duoru membri din comisiunea de siepte, spre esamenarea sumeloru, si se alege: A. M u s z l a y si Fr. H a z m a n n.

In siedinti'a (c a s ' a m a g n a t i l o r u) din 9 Dec. dupa autenticarea protocolului presentéza P. M i h a l y spre desbatere proiectele de lege privitoare la deosebitele contributii si altulu privitoriu la acoperirea speseloru de calatoria in Orientu a M. Sele. Se predau dupa cetire comisiunilor respective.

In siedinti'a din 9 Dec. (Cas'a deputatiloru.) Dupa resolverea unoru formalé si anuntierea petitiunilor interpeléza M i l e t i c s ministeriulu, cá ce mesuri se voru lua spre pacificarea dalmatiniloru, si cá determinatu e a esecutá fára amanare conclusionile congresului bisericescu serbeseu.

E ö t v ö s, min. culteloru respunde la o interpelatiune a lui Miletics, in care au intrebatu: „cum de concede regimulu patriarhului serbescu a-si insusi drepturi asup'ra congresului,“ ca regimulu nu s'au amestecat in afaceri de ale congresului, de vreme ce autonomi'a confessiuniloru nu ierta asiá ceva, n'au voitu a-si rezervá dreptulu de a conchiama si disolvá congresulu, si fiindu ca patriarhulu l'au conchiematu si acestu n'au protestatu contra disolvárii, au tacutu si regimulu.

Presiedintele min. asterne legea de regrutare sanctionata pentru anulu 1870.

C o n t e l e S z i r m a y citeste referatulu comisiunii controlátore, privitoriu la detori'a flotándu a statului.

Comisiunea financiara referéza 3 proiecte ale min. de finantie si adeca: o lege privitoare la judecatori'a financeloru, a dou'a la timbre si tacsele societátiloru de actii, a trei'a la prelungirea legeri celei vechi de tacse si timbre. La ordinea dilei e discussiunea legeri privitoare la suspenderea timbrului de diurnale; acésta lege se primesce unanimiteru.

Comisiunea centrala face propunerea cá sa se restituze judecatori'a bursei din Pest'a. Se incinge o desbatere lunga, cáci mai multi deputati pretindu si pentru alte orasie astufeliu de judecatorii; in fine se primesce ca unde au existatu judecaturii de bursa, sa se restituze iara-si.

B r a s i o v u 30 Novembre 1869. Diu'a de astadi a S. Apostolu Andreiu fiindu si aniversari'a onomastica a Escelentiei sele Archiepiscopului si Metropolitului nostru Andreiu Baronu de Siagun'a, a fostu pentru Brasiovenii románi — cá si pentru intrég'a Archidieceasa si Metropolie gr. or. o di de bucurie si serbatóre indoita.

Acésta serbare s'a manifestatu mai anteu bisericesce apoi prin felicitári. In tote bisericele de aici s'au facutu rugaciuni pentru indelung'a viatia si sanatatea Escelentiei Sele. Earu in biserica S. Nicolae-catedrala-locala s'au seversitu de cátra d. Protopopu I lea de aici cu doi preoti servitiile domnediesci sobornicesce. La servitiile ddiéesci pre lánge poporulu celu numerosu alu acestei biserici au participatu esori'a scóleloru corpulu profesoralu si invetiatorescu cu tinerimea scolare gimnasiale si normale si corpulu negutiatorescu. S. liturgia se seversi in modu serbatorescu deosebitu, esecutándu chorulu Reunionei cântáriloru corale ale liturgiei. Dupa seversirea acestor'a s'a cetitu din genuchi de cátra d. protopopu Iosifu B a r a c u — asistándu si cei-lalti preoti — rugaciune pentru indelung'a viatia si sanatatea neobositului nostru Archipastoriu si apoi se incheara cu cântarea: marire intru cei de susu. Dupa esirea din biserica urmara gratulárilu si urárilu, cele ce se simtiau indemnate corpurile de aici ale respicá Escel. Sele Metropolitului A n d r e i u cu acésta ocaziune a onomasticele Sele.

Deci corpulu esoriei si alu negutiatoriloru cotatieni espressera d. protopopu I-lea alu Brasiovu-

lui prin d. presiedentele alu esoriei Damiano D a t i o semtiemintele densiloru ce au staruitu acésta di de bucuria cu rugarea cá sa le descopere Escelentiei sale Archipastoriului Andreiu, cá barbatului celu raru si cu atátea merite pentru biserica si natiunea nóstra romána, pentru care rugara si voru rugá pre Ddiu sa lu tiena intru multi ani.

Corpulu profesoralu si invetiatorescu prin d. conrectorulu Dr. M e s i o t a inca se esprima astfeliu cá organu alu corpului profesoralu si mai tárdtu preotimea locala inca descoperi semtiemintele si dorintiele sele felicitátore Archipastoriului loru. Domnulu protopopu multiemesce tuturoru domniloru pentru aceste descoperiri fiesci, cároru se alatura si densulu din tota anim'a si din totu sufletulu si incredintéza ca tote acestea cu cea mai viia placere nu va intárdia ale aduce la cunoscenti'a prebunului Parinte si Archipastoriu Archiepiscopului nostru Andreiu.

Brosiovenii cá cei ce cunosc deosebitele merite ale acestui barbatu raru adeca ale Metropolitului si cá unii carii soiu ca inaintarea romániloru de aici, bisericesca si scolare de cáta se bucura, au parte mare a o multiemi si Metropolitului loru, nu s'au pututu oprí numai cu cele ce s'au manifestatu, ci au facutu mai multe depesie felicitándu dea dreptulu pre Archipastoriului loru.

P o i a n ' a - S a r a t a, 1 Dec. 1869.

Domnule Redactoru! Domnulu Administratoru protopopescu Ioane B e l l o i u la 23 Novembre a. c. dupa saversirea sfintei liturgii au vestitu poporeniloru sei, ca in viitoriu la 30 Novembre se va serbá si diu'a presantiei sele Domnului Archiepiscopu si Metropolitu si se va ceti o rugaciune pentru cá Dumnedieu sa'lu tiena pre Escelenti'a Sea intru intréga si imbucurátore senatate pána la adenci batrenetie cá sa ne póta cu ale Sele neobosite ostenele si silintie spre intemeierea si tienerea sfinteloru biserici si scóle conduce si spriginí; si asiá toti locuitorii din Poian'a sarata ba domni amploiatu dela vam'a Moldaviei au venitu imbracati in costumulu loru serbatorescu de au asistatu la servitiulu ddiéescu. Ieru dupa saversirea sfintei liturgii au ingenuchiatu totu poporulu si Parintele au rostitu o rugaciune, spre Escelenti'a Sea si sa nilu tiena Dumnedieu in starea cea mai buna a sana-

FOISIORA.

In „Heidelberger Zeitung“ Nr. 275, 278 si 279 din anulu acces'ta cetimu urmatóriele, care pentru momentuositatea materiei ce tratéza spre a le pune asiedindu in puritatea loru inaintea publicului si totu odata spre a pastrá asemenea lucruri — le impartasimu acum in originalu si apoi in nrolu celu mai de aprópe in traducere romána:

Nr. 275, din 1869.

Heidelberg, 21 Nov. In dem gesteru Abend stattgehabten dritten Museumsvortrag führte Herr Professor W a t t e n b a c h die Zuhörer zu einem wackern, kräftigen und lebensvollen deutschen Volksstamme, der ohne allen directen Zusammenhang mit Deutschland, mitten unter fremden Nationen wohnend, seinen deutschen Charakter seit Jahrhunderten bewahrt hat und auch bewahren will. Es waren die S a c h s e n Siebenbürgens, die sich der Redner zum Thema seines Vortrags gewählt, deren Sitten und Gebräuche er vor kurzem durch persönliche Anschauung näher kennen gelernt. Eine alte Sage bringt das Vorkommen dieses deutschen Volksstammes mitten unter Wallachen und Magyaren, fern an der türkischen Grenze mit der bekannten Erzählung von dem Rattenfänger von Hameln in Verbindung, der, nachdem er die versprochene Entschädigung für das Wegfangen der Ratten nicht erhalten hatte, die Kinder in der guten Stadt Hameln zu sich lockte und mit ihnen in fremde, unbekannte Länder zog. In Wahrheit dagegen stammen die Siebenbürger Sachsen von Bewohnern des Niederrheins ab, deren Einwanderung nach Siebenbürgen in 12. Jahrhundert von den Beherrschern dieses Landes, die die vortrefflichen Eigenschaften dieser Deutschen wohl zu würdigen wußten, durch Verleihung besonderer Rechte ic. sehr begünstigt wurde. Herr Professor Wattenbach führte dies näher aus, verband damit einen interessanten Rückblick auf die Geschichte des Landes, eine Darstellung der geograph. Lage, seiner Verhältnisse in Bezug auf Cultur ic., Erörterungen über die Entstehung der Na-

men Siebenbürgen, Sachsen u. s. w. Erwähnen wollen wir nur, daß es uns fast wie ein Wunder vorkommen mag, wie diese Deutschen in Siebenbürgen so lange sich in ihren nationalen Eigenthümlichkeiten erhalten haben und wohl auch noch auf lange hinaus erhalten werden. Nicht anschaulich schilderte Hr. Wattenbach alle die vielen Gefahren, die diesem wackern Stamme mit dem Untergang drohten — die theils in der überwiegenden wallachischen Bevölkerung Siebenbürgens, eine wahre Brandstifter, und Diebstahnde, allerdings auch in einem gewissen Hochmuth der Sachsen selbst beruhen. Schwer haben sich auch die Regierungen an dem wackern Sachsenvolk versündigt und besonders that sich hierin die österreichische Regierung durch die Treulosigkeit hervor, mit welcher sie die Anhänglichkeit der Deutschen Siebenbürgens erwiederte. Aber auch unter der ungarischen Regierung (nach 1866) wurde es nicht besser; mit vollständiger Mißachtung aller ihrer Rechte wurde über die Sachsen verfügt und erst in jüngster Zeit scheint man eine Aenderung in diesem unbegrifflichen Treiben herbeiführen zu wollen, indem der an des schwachen Wentheim Stelle getretene Minister versprach, wenigstens dafür sorgen zu wollen, daß sie ein menschenwürdiges Dasein führen könnten. Ein Kleinod haben sich glücklicherweise die Siebenbürger Sachsen gerettet, auf dem vorzüglich die Fortentwicklung und Blüthe ihrer Nationalität beruht, das ist ihre Kirchenverfassung und die damit in engem Zusammenhang stehende Schulverwaltung. Darauf halten die Sachsen viel und bringen auch namhafte Opfer dafür. Diese Verfassung bestimmt, daß jeder, der an Kirche und Schule angestellt sein will, zwei Jahre in Deutschland studirt, daß ferner jeder Pfarrer vorher zwei Jahre als Lehrer gewirkt haben muß. Der ungarische Unterrichtsminister Cötvös hat ganz entschieden die Zumuthung zurückgewiesen, sich in diese Angelegenheit zu mischen, und ist die Selbstständigkeit dieser Kirchen- und Schulverfassung um so wichtiger, wenn man bedenkt, welche große Macht noch die katholische Kirche in Ungarn ausübt. — Der Herr Vortragende schloß seine anregenden Mittheilungen mit der Ueberzeugung, daß das Siebenbürger Sach-

senvolk nicht nur ein ächter deutscher Volksstamm, der unsere Theilnahme in hohem Grade verdiene, sondern daß er auch Kraft genug besitze, um allen Stürmen trogen zu können.

Nr 278 din 1869.

An die Redaction der Heidelberger Zeitung!

Im Namen und Interesse der Unparteilichkeit bitte ich Sie, folgenden so objectiv und leidenschaftslos als (unter den gegebenen Umständen) möglich gehaltenen Bemerkungen mit Bezug auf den Vortrag des Herrn Prof. W a t t e n b a c h im Museum „Ueber die Siebenbürtger Sachsen“ und den Bericht Ihres Blattes darüber die Aufnahme nicht zu versagen.

Von vorn herein erkläre ich, daß es mir nicht beifallen kann, polemisch in dieser Angelegenheit aufzutreten, da ich einerseits als ein den Jahren und folgweise der Erfahrung und dem Wissen noch so unbedeutendes Glied der rumänischen Nation mir nicht die Rolle eines Anwaltes gegenüber den so furchtbaren Anklagen wider dieselbe, wie sie von Herrn Prof. Wattenbach und Ihrem Referenten vorgebracht wurden, anmaßen darf; andererseits aber mich der Annahme nicht erwehren kann, Herr Prof. Wattenbach, dessen Objectivität — als berühmter Forscher auf dem Gebiete der Geschichte — mir über allen Zweifel erhaben zu sein scheint, sei diesmal, ich muß es gestehen, das Opfer einer Mystification gewesen, zumal derselbe während seines verhältnismäßig kurzen siebenbürgischen Aufenthaltes, wie ich bestimmt erfahren, fast ausschließlich nur mit Sachsen und unter diesen mit notorischen Erzfeinden der Rumänen Umgang gehabt.

Ich will mich durchaus nur auf Thatsachen beschränken.

Die Rumänen Siebenbürgens, etwa 1.200.000 Seelen, also weitaus der größte Theil der gesammten Einwohnerschaft des Landes (die nach der Zählung von 1857 1.926.797 beträgt) waren, trotzdem sie erst durch die 48er Revolution aus den unmen-

V i e n ' a din 8 Dec. 1869.

tătiei pâna la adânci batranelie, că sa ne pōta parintesce stapani si sfințele biserici si scoli ale spriginii si ale intemeiā spre folosulu neamului celui crestinescu etc. etc.

Aceste sunt cele ce debilulu meu condeiu pōte scrie despre festivitatea nōstra bisericesca din 30 Novembre si despre iubirea cea nespusa a e-vlaviosului preotu cātra Archipastoriulu seu.

Procopie D e a c u
invetiatoriu.

V e r d u in 30 Nov. (11 Dec.) 1869.

O corespondintia de felulu acestor'a de mai susu primimu „de pre Hartibaciū“ din Verdu, unde preotulu localu Ioachimū Pareu, in preser'a acestei dile adonā poporulu isi tinerimea scolara in edificulu iluminatu alu scōlei si unde susu amintitulu preotu plinu de revna cātra totu ce e progresu, se distine prin o cuventare binesimilita. Cu acea ocaziune tinerimea scolara a cāntatu si declamatu mai multe piese scōse din opurile poetilor nostri nationali.

Corespondintia de care ni e vorb'a se incheia cu urmatoriulu pasagiu :

Trebuie se amintimu ca togm'a in diu'a de astadi este unu anu dela instalati'a preotului vostru Ioachimū Pareu carele de cāndu se afla in midilocolu nostru s'au straduitu pentru inaintarea sermanului nostru poporu — au introdusu atātu pentru junime cātu si pentru intrēga comun'a nōstra bisericesca regulamentul datu de dlu Codru, care privesce la regularea tinerimei si a vecinatātiloru. Cu feciorii tiene tinerulu nostru preotu 10 ore pre septamāna si adeca ser'a dela 7—9 ore prelegeri si discursuri folōsitore in scōl'a nōstra, mai departe totu prin influinti'a zelosului nostru parochu in decursulu acestui anu s'au maritu fondulu bisericeii nōstre cu 62 fl. v. a. prin o donatiune, ieru fondulu scolaru cu 10 fl. v. a. —

Dea Ddieu cā anulu ce se apropia de noi cu pasi repedi se fia si mai favorabilu intru realizarea dorintieloru nōstre, ca cu puteri impreunate contrāndu-se se respandēsca, preste fii acestei comune lumin'a cea adeverata. —

Nicolae Minciu cantoru.

Georgiu Magarea inspectoru scol

mai multu.

Domnule Redactoru ! Cu corespondintia mea din Vien'a intitulata „unu votu separatū“, carea avurati bunatatea a o primi in nrulu 82 alu multu pretiutulu diariu „Telegrafulu Romanu“, precum sperediū a fi fostu intielesu si de intregu publiculu cetitoriu alu acestui diariu, n'amu avutu de scopu alt'a, fāra a espune pre scurtu si fidelu fasele infintiārii catedrei de limb'a romāna la Universitatea din Vien'a, asiā precum s'au desvoltatu in cerculu nostru alu tineriloru studenti de aici si a emendā unile informatiuni false date din partea unoru tineri barbatiloru nostri dela asociatiunile romāne pentru cultur'a poporului romāna. Prin acea corespondintia ceea ce amu aratatu, ca cestiunea infintiārii acelei catedre aru fi fostu absolvita si resolvita, numai dēca aru fi esistatu o mai buna intielegere iatre tinerimea din Vien'a in privinti'a acēst'a.

Impregiurarea acēst'a, — carea de altumintro-lea nu vō face onōre — nu o a-si fi trasu pre terenulu publicitāti, dēca nu a-si fi doritu, cā bārbati nostri dela asociatiunile romāne, dupa ce li s'a transpusu objectulu acēst'a spre decidere, sa aiba celu putienu niste informatiuni chiare, si sa nu-i amellmu cu nisce lucruri incurcate de noi.

La acēst'a corespondintia se afla indemnatu dlu Ier. G. Baritiu, senatoru alu societāti „Romania“ a-mi reflectā unile sub titulu „unu respunnu“, ce se publicā in „Gazet'a Trans.“ nrulu 88 dlu I. pentru cā sa-mi demunstre, cā corespondintia mea n'a fostu votu separatū, precum l'amu intitulatu eu, ci votu „separatisticū“ si unu fetu malitosu si descridetoriu, trebiu sa se imbrace si ingradēsca cu amōrea cea mai inalta crestinesca, citāndu-mi in fruntea respunsului seu sublimele cuvinte ale lui Christosu ; „ce Tie nu-ti place, altui'a nu face ; frumōse cuvinte, numai de le ai avea si la inima, dle B. nunumai pre budie, si le ai sti citā si aplicā la locu potrivit ! — Dupa aceea, neputāndu negā aceea ce amu constatatū eu prin corespondintia mea „unu votu separatū“, ca adeca tinerii din soc. „Romania“ s'a opusu la infintiarea acelei catedre — fiindu malcondenti cu acea persōna care erā desemnata din partea ministeriului de a ocupā acēea docentura, se incērcā numai a ne aratā causele pentru ce dloru s'a opusu ? O parte din causele aceste mi erau si mie cunoscutē, cāndu amu

scrisu acelu votu separatū si de aceea ve amu si incercatu a aratā, ca acele cause nu potu stā. Din aceea prevenire a mea a facutu dlu B. tabula rasa specificāndu de nou acele cause in 5 puncte. Eu cu placere voin servi inca odata a responde de asta data dupa numeru si ai aratā incātu tinerii din societatea „Romania“ a avutu cauza, cā sa se opunā infintiārii acele docenture din ucele motive. Mai inainte in felulu lorū suntū insa motivele, ce le-a inventatu dlu B. cā „personale“, cāndu deodata se pomenesce vorbindu despre „nebuni credinciosi“ si „buni credinciosi“ si cāndu cu o emfasa de adeveratu senatoru alu soc. „Romania“ eschiama frasele : „O Ddieule !, pâna cāndu vei permite etc.“ Glori'a acēst'a de a fi allatu pētr'a sapientiei nu voiesce dlu I. B. a o impartī cu colegii sei ci o reserva pentru sine ; si bine face, pentru ca altumintrefea nici nu putea, deore ce si in societatea „Romania“ nu suntū numai „nebuni credinciosi“, ci si „buni credinciosi“. Dēru sa vedemu mai ināiu incātu potu stā causele produse de dlu senatoru B. cā membru alu societāti „Romania“ si apoi cum se are lucrulu cu cele personale. —

Caus'a I-a este, ca 500 fl. aru fi pré putianu pentru a se sustienea unu docente pentru limb'a romāna. Daru eu amu fostu amintitu inca in corespondintia mea intitulata „unu votu separatū“, ca dupa ce ministeriulu nu s'a aretatū aplicatu a face cu limb'a romāna mai multu decātu face cu celelalte limbe de categori'a limbei romāne adeca cu limb'a italiana, francesca si ungara, nōne nu ne remāne alt'a fāra a ne acomodā si noi totu in acelu felu. Acele limbi au docenti cu remuneratiune de cāte 400—500 fl. fāra cā sa fie degradati in rendulu servitoriloru universitāti precum dice dlu B. pentru ca acei'a mai ocupa si alte posturi. Asiā dēra ce erā mai naturalu, decātu cā si noi sa aflāmu unu atare individu, care sa fie aplicatu a primī cu atātu mai multu, cu cātu ca pre asociatiunile nōstre romāne mai putienu le imbulsiesca capitalurile, decātu cā sa pōta spendā anualu vr'o 1000 fl. precum proprio a doritu colegii nostri din societatea „Romania“. Regimulu si desemnase o atare persōna, care prelānga alte posturi ale sele aru fi fostu aplicatu a primī, dēru care dupa ce a vediatu, ca tinerii din societatea „Romania“ suntū malcondenti cu elu, ba fāra nici o manira mersera, la demnulu bārbatu alu natiunei nōstre Alesandru Hurmuzachi,

den Fesseln des Instituts der glebae adscriptio befreit wurden, dennoch schon zu Anfang dieses Jahrzehntes im Stande, sich auf dem siebenbürgischen Landtage durch eine imposante Majorität, bestehend aus praktischen Juristen, Geistlichen, Professoren und Dekonomen, vertreten zu lassen, von denen viele ihre Studien an deutschen und italienischen Universitäten vollendet hatten und selbst ihren größten Gegnern Achtung einzufößen wußten. Denn meine Nationengenossen waren sich stets dessen bewußt, daß einzig und allein Bildung den Anspruch auf nationale Existenz zu begründen vermag; demgemäß sie als bald daran gingen, soweit es ihnen ihre materiellen Kräfte, die freilich den noch vor Kurzem „glebae adscriptis“ gar sehr abgingen und noch abgehen, erlaubten, durch Gründung von Schulen dieser Erkenntnis Ausdruck zu geben. Heutigen Tages verfügen die siebenbürgischen Rumänen selbst über etliche Gymnasien, deren Lehrkräfte sich größtentheils an deutschen Universitäten ausgebildet haben; und wenn sie es noch nicht zur Gründung einer Universität gebracht haben, so sind nicht ihr geistiges Vermögen und ihr Wille der im Gegenteil schon sehr häufig und energisch hervortrat, daran Schuld, sondern wieder nur ihre mißliche materielle Lage, vor Allem aber die beklagenswerthen politischen Zustände. Dafür aber haben diese „Brandstifter“ und „Diebe“ einen Verein zur Beförderung der rumänischen Literatur und Cultur schon 1860 begründet, dem selbst die kaiserliche Academie der Wissenschaften in Wien ihre Schriften regelmäßig zuschickt und der gerade im Begriffe steht, die Errichtung eines Katheders für rumänische Sprache und Literatur, wie er an der Pester Universität bereits seit länger besteht, an der Universität zu Wien zu betreiben; denn es studiren seit einer Reihe von Jahren 100 junge Rumänen jährlich an den verschiedenen Anstalten Wiens. Auch die Alba der Universitäten Leipzig und Berlin weisen Namen von Siebenbürger Rumänen auf, und sogar hierher, wie Sie, geehrter Herr Redacteur, sehen, hat diese „wahre Brandstifter- und Diebsbande“ *) einen ihrer

jüngern Angehörigen, den Unterzeichneten, zur Ausbildung geschickt, der auch sein bescheidenes Scherlein zu jenem schön n Zwecke der Stiftung eines Fensters in der Petetskirche beitragen zu sollen glaubte, indem er dadurch dem Gefühle der religiösen und nationalen Brüderlichkeit, das ihn beseelt, äußern Ausdruck leihen wollte; denn Allerdinge gehört er auch zu jenen, welche diese als die höchste Idee der Menschheit halten, an deren Realisirung vor allen Andern diejenigen, die sich mit den Wissenschaften beschäftigen, arbeiten sollen.

Mit der bloßen Constaturung dieser feststehenden Thatsachen wollte ich mein erstes und zugleich letztes Wort in dieser Angelegenheit gesprochen haben.

Zum Schusse sei es mir nur noch erlaubt zu erwähnen, was Meister D p i z, das Haupt der ersten schlesischen Dichterschule über uns seiner Zeit schrieb:

„Italien hat selbst nicht ganz von seinen Alten, Ingleichen Spanien und Gallia gehalten: Wie etwa dieses nun kann den Römern ähnlich sein, So nahe sind verwandt Walachis und Latein — Es steckt manch's edles Blut in kleinen Bauern-Hütten, Das noch den alten Brauch und Art der alten Sitten Mit gänzlich abgelegt“

Heidelberg, den 24. November 1869.

Ihr ergebener

J. B e c h n i z,
stud. jur.

Nr. 279 din 1869.

An die Redaction der Heidelberger Zeitung!

Die Zuschrift des Herrn Stud. jur. B e c h n i z in der heutigen Nummer Ihrer Zeitung nöthigt mich zu einer Erwiderung, in welcher ich zuvörderst mein aufrichtiges Bedauern ausspreche, die Gefühle dieses Herrn verletzt zu haben durch Aeußerungen über die

trag nicht bedient; indeß war derselbe nach der Schilderung, welche der Hr. Redner von dem Verhalten der Walachen Siebenbürgens den Sachsen gegenüber gab, nicht underechigt
Der Referent.

Walachen oder Rumänen, welche in Ihrem Berichte in noch schärferer Fassung wiedergegeben sind. Ich habe nur den Sachsenboden besucht und nur von diesem gesprochen, war also sehr weit entfernt davon, ein Urtheil über die ganze rumänische Nation oder auch nur über die Rumänen Siebenbürgens aussprechen zu wollen, von denen nur der kleinste Theil auf Sachsenboden wohnt. Daß aber hier die Masse der rumänischen Ansiedler meiner Schilderung entspreche, dafür kann ich mich auf das Zeugniß des Engländers C h a r l e s B o n e r in seinem Werke über Siebenbürgen berufen. Mit Sachsen habe ich allerdings am meisten verkehrt, muß aber durchaus in Abrede stellen, daß darunter „Erzfeinde der Rumänen“ sind. Auch habe ich doch die Ehre gehabt, die Bekanntschaft S. Exc. des rumänischen Erzbischofs S c h a g u n a zu machen. Nach Allem, was ich gehört habe, ist Niemand in höherem Grade, als dieser ausgezeichnete Kirchenfürst, durchdrungen von dem Bewußtsein der niedrigen Bildungsstufe seiner Landsleute, und eben deshalb um so eifriger in rühmlichster Weise bestrebt, eine Besserung herbeizuführen. Ob die Rumänen, welche die Hütten rings um die sächsischen Dörfer bewohnen, sich stets dessen bewußt sind, das „einzig u d allein Bildung den Anspruch auf nationale Existenz zu begründen vermag“, muß ich bezweifeln; daß aber auch unter den Rumänen auf Sachsenboden es an Männern, welche so denken, nicht fehlt, gebe ich gerne zu, und habe als Zeugen davon das große rumänische Schulgebäude in Kronstadt betrachtet. Diese Verhältnisse zu berühren, hatte ich neulich keine Veranlassung, und benütze jetzt gerne diese Gelegenheit, ausdrücklich auszusprechen, daß ich in Wien die anerkanntesten Aeußerungen über den Fleiß und die Strebbarkeit rumänischer Studenten gehört habe. Diesen Bestrebungen können wir nur den besten Erfolg wünschen, und meine Freunde unter dem Sachsen denken darüber durchaus nicht anders.

Heidelberg, den 25 November 1869.

W. W a t t e n b a c h.

*) Dieses, wie ich zugebe, etwas starken Ausdruck hat sich zwar Herr Professor W a t t e n b a c h in seinem Ver-

precându-se afla în Vien'a, pentru a reclama în contra lui, nu primi imbiatiunea, ce i se facu din partea regimului, și prin aceea deveni treb'a ridicării acelei docenture iara în suspensu. Caus'a pentru ce a remonstrat dloru în contra acelei persoane dice dlu B. în caus'a sea 4 a fi, ca numai unu absolutu filosofu și istoricu aru fi aptu pentru aceea docentura. Se vede treb'a ca dlu B. preocupatu de caus'a sea personale, care ni-o spune la finea responsului seu, a uitatu, ca acelu individuu este teologu, filosofu, absolutu, și Dr. de drepturi și, că în positi'a sea de astadi dà probe destule despre cualificatiune deplina chiaru în limb'a or-măna, căci se ocupa cu ea e professo.

Alta causa 2 este pentru dlu Baritiu, ca este în contra monopolisării. Acésta causa aduce pre dnulu B. chiaru în contradicere, cându recunósce, ca 500 fl. se dau numai la unu servitoriu, — monopolisarea aru avea sensu, cându aru avea dupa re monopolisá, daru a aduce unu servitiu și sacrificiu și pre plata mai putienu nu este monopolu.

Cu caus'a sea a 8-a iaru vine dlu B. în contradicere pentru ca recunósce amintitei persoane stima și respectu nu însa simpatia. Pótese cá cine-va sa aiba stima și respectu fãra cá sa aiba și simpatii ! ?

A ! déru me reculegu din mirarea mea, cându mi esplica dlu B. mai injosu în corespundinti'a sea, ca densulu adeca întielege aci simpatii confessionale !

Mai departe, cum vine dlu B. în caus'a sea a 5 la dlu Musafia, nu întielegu. Amu disu eu, cá sa fie dlu Musafia professo de limb'a romãna ! ? Numai un'a potu conchide, ca adeca dlu B. n'a întielesu, în ce legatura amu adusu eu pre Musafia în corespundinti'a mea precedentã.

Ce privesce în fine parerea personale a dlu B. care este simpla întrebare, ca n'a fostu o frica nedumerita aceea, ce mi-a dictatu mie acelu votu separat, cá nu cum'va catedr'a de limb'a romãna la universitatea din Vien'a sa ajunga în mânilor vreunui „nebunu credinciosu“, care aru putea fi unu fiu conscientiosu a lui Laiola, „Ju întrebu pre dlu Baritiu, ca nu s'aru potriví mai bine întrebarea acést'a întórta în cuprinsulu ei asupr'a „nebunilor credinciosi.“ Dlu senatoru B. mi-a mai descoperitu prin simpla întrebare a D-sele o cauza inca, ce iau indevenatu pre dloru a diadornici infiintiarea acelei docenturi de limb'a romãna.

Caus'a acést'a ni-o spune dlu B. apriatu, ca adeca amintit'a persóna din intemplantare n'a fostu de ai lui Laiola. Lãnga acésta sinceritate, séu dupa cum dice dlui, parerea simpla mai avu delicatessa a me invinut pre mine a fi avutu atari motive confessionale la votulu meu separat. Dupa ce ratiune și logica nime dlu senatoru la acést'a nu întielegu !

Au mi-a propusu dlu B. vr'unu jesuitu și eu mi-a-sin fi ridicatu vocea în contra lui numai pentru ca este de ai lui Laiola ! ?

Ei ! daru dlu B. prin întrebarea sea obiectatóre de confessionalismu mi-a descoperitu lucruri mari, pentru ca eu cunoseeamu numai aceste motive înainte, ce iaru fi indemnatu pre dnii dela soc. „Romani'a“ a se opune infiintiãri cestionate docenturi, déru acumu mi-a caditu și mie soldii de pre ochi și amu aflatu și unu motivu mai sinestru, pentru ca dupa natur'a lucrului obiectiunea confessionale adusa asupr'a mea se îndrepta chiaru asupr'a dlui B. deóre ce mielulu n'a pututu turburã apa lupului precum nici cu circuliile archimedice ale dlui B. care cum dice dlui „întrebãndu onigmatico numai rezultatulu concursului le va aduce la lumina.“ eu Ti postescu Dle B. ca aceste circule sa le aduci la lumina — fie și unu „nebunu credinciosu“ cum dici d-ta, care s'aru aflá sa primésca acea docentura cu salariulu acel'a, numai sa fia cátu mai curându ; Eu în corespundinti'a mea din nrulu 82 alu acéstui pretiuitu digariu amu disu numai cá ceea ce repetediu și aci, ca d-vóstra cei din soc. „Romani'a“ pre de o parte sa nu impedeati aici în locu lucrulu, tãra pre de alta parte sa alarmati tóte asociatiunile romãne, cerendu banii pentru înmultirea salariului pentru acea docentura, ci dupa ce amu aflatu o persóna destulu de cualificata, carea sa se ofere a aduce unu servitiu și pre plata mai mica sa fiti și d-vóstra multiamiti cu elu — fia acel'a din intemplantare și bunu credinciosu — precum te asigurédiu ca și noi cei-a-lalti nu remonstrãmu déca erã „nebunu credinciosu.“

În urma, Dle Redactoru ! multiamindu-Ti, déca vei avé amabilitatea a-mi primí și acésta corespundintiã în pretiuitulu jurnalulu, ce redigedi te asigurú ca în acestu obiectu mai multu nu voi pune bunatatea d-tale pre proba, ci cu acést'a incheiu.

Varietãti.

„Magyar Állam“ nr. 298 din 16 Dec. a. c. signalisãza omorulu ce unu preotu protest. evangelicu l'au patratu în presér'a serbãrei Sântului Andreiu. În 29-lea Novembre adeca s'au adunatu mai multi la Rimabrezu pentru sinodulu Senioratului, ce erã sa se tiena. Sér'a s'au dusu la Otelu, cá sa petreca laolalta. Dupa cina mai multi au siediatu la mész'a de cárti. Cându partea cea mai mare a ospetiloru parasi-se Otelulu, Andreiu Antalicu celu alesu în adunarea seniorale de Decanu, și Ludovicu Cubini, celu alesu de notariu senioralu remasera înca la mész'a de cárti. Intre ei se nascu o controversa carea s'a terminatu fórtu tristu, pentru ca Antalicu au datu cu unu catitu în pieptulu lui Cubini și l'au lovitu prin plumena în inim'a încãtu pre locu au și muritu, ucisulu erã cumnatulu lui Antalicu, și acést'a nasiu la copiii lui Cubini. Nefericitulu Cubini au lasatu dupa sine o veduva cu cinci minorenii orfani. Antalicu cá parochu și decanu senioratului este pusu în prinsóre la Rimaszombatu, și astépta pedéps'a meritata.

(Muli amita publica) Voindu eu subserisulu, dupa depunerea esamenului de maturitate la gimnasiulu de statu din Sabiu, am aplicã spre viitoriu la studiulu de medicina în Vien'a, și sciindu-mi mai josu amintitii domni starea trista materiala, în care me aflãmu, nu au întrelasatu de a-mi veni intru ajutoriu cu maritimósele lor ofertate pentru realizarea scopului meu.

Asiã primii dela Ilustritatea sea dlu consiliariu guverniale în pensiune Iia Macelariu 24 fl. prin un'a colecta facuta în Sabiu;

dela amiculu meu Petru Cioranu prin un'a colecta facuta în Resinari 39 fl. 50 xr. ;

dela amiculu meu Nicolau Fogarasianu prin un'a colecta facuta în Fogarasiu 5 fl. ;

prin alta colecta facuta în Siebesiu de amiculu meu Danilu Davidu 6 fl. ;

la cea ditatu contribuira : 1) Ilustr. dlu Consiliariu 3 fl., 2) dlu protopopu I. Hanea 2 fl., 3) dlu Worell 1 fl., 4) dlu Dr. Brote 1 fl., 5) dlu P. Dunc'a 2 fl., 6) dlu Dr. Racociu 1 fl., 7) dlu Popescu 2 fl., 8) dlu N. Cristea red. 2 fl., 9) dlu Dr. Puscariu 1 fl. 10) dlu Dr. Borcea 1 fl., 11) dlu Z. Boiu prof. 1 fl., 12) dlu D. Cuntianu 1 fl., 13) dlu P. M. (Manu) 1 fl., 14) dlu Preda adv. 1 fl., 15) dlu I. Panoviciu protop. 1 fl., 16) dlu Petru Badila protop. 1 fl., alti doi domni unu cáte 1 fl. Sum'a 24 fl.

La a don'a colecta contribuira : Dómna Paraschiv'a I. Cioranu 3 fl. dna Sora I. Alemanu Dancasiu 1 fl. 50 xr. d. I. Drocu preotu 2 fl. d. E. Cioranu preotu 2 fl. Mutiu Urechia not. 5 fl. d. Dr. Stoianu 3 fl. d. Bucuru Cioranu 2 fl. d. Sava Popoviciu Barcianu preotu 2 fl. d. Sierbanu Dancasiu 5 fl. d. Manu Tapalaga 2 fl. d. Alamanu Dancasiu 2 fl. Maniu Drocu primariu 10 fl. Sum'a 39 fl.

La a trei'a colecta contribuira : Dnu Codru Dragusianu 2 fl. d. Arone Densusianu adv. 2 fl. d. Schustai 1 fl. Sum'a 5 fl.

La a patr'a colecta contribuira : D. Balomiri 2 fl. d. Avramu Davidu preotu 1 fl. 50 xr. d. Paraschivu 1 fl. d. Besianu 50 xr. d. P. Panfilie 1 fl. Sum'a 86 fl. 50 xr.

Mai primii inca dela d. Ioane G. Macelariu, 10 fl., și dela d. Nicolau Beu în Sabiu 2 fl.

Primeasca toti acesti domni binefacatori intima multiamire, asigurãndu-i totudeodata, ca me voi silí din tóte puterile de a me face demnu prin purtarea mea cá și pâna acum de bunatatea și ajutoriulu dloru sele.

Vien'a în 10/12 1869.

Clemente Munteanu
auditoriu de medicina.
în Vien'a

NB. Petru Cioranu e studente de clas'a a VI. gim.

Danila Davidu aseminea studente de a VI.

Nicolau Fogarasianu studente de clas'a a V. reala.

Apelu. La conferintia în cerculu Zorlentiulu ! Intieleginti'a opidului Recit'a Mont., întielegendu atãtu din foile

oficióse cátu și cáli private, ca domnulu festu V. comite alu Com. Carasiu Aloisiu Vladu de Selisce, în urmarea denumirii sele de jude la tab. rég. și a depusu mandatulu de Ablegatu alu cerc. electoralu Zorlentiulu-Mare, și sciindu ca în sensulu legiloru sustatátóre se va escrie în celu mai scurtu timpu, alegere nóua — petrunsa de santieni'a cuvintelorú nemoritoriulu nostru poetu : „Unitive în ougetu, uniti-ve'n sentiri,“ a convocatu pre 6 l. c. un'a conferintia prealabile la care participãdu cea mai mare parte a intielegintiã din cerculu Recitiei a alesu unu comitetu cu insarcinarea de a convocã un'a conferintia mai larga constatátória din toti p. t. dd. Alegatori îndreptãtiti a luã parte la alegerea nóua spre a se consultã despre modulu procederii la acea alegere, precum și despre desemnarea fiitorului candidatulu de ablegatu. — Membrii numitulu comitetu consultãndu-se între sine despre loculu și timpulu alegerii, au otaritu ca conferintia sa se tiena în 27-a l. c. st. n. în comun'a Soceni. Dreptu-aceea subserisulu comitetu, și ie libertatea a invitã prin acést'e pre toti p. t. dd. alegatori din cerculu elec. a Zorlentiulu Mare, cáror'a li jace la inima atãtu binele comunu a întregii scumpei nóstre natióni romãne, cátu și în specie binele acéstui cercu elect., ca depunendu la o parte tóte interesele private, se alerge cu toti pre diu'a și în loculu susu numitu, mai tardiu pre 2 óre d. m. la acea suatuire și consultare amicabile și confidentiala.

Recita Mont, în 11 Decembre 1869.

În numele comitetului :

Georgiu Pociariu m. p.

Parochu gr-or

Ioachimu Freniu m. p.

Parochu gr-or.

Invitare de prenumeratiune la poesi'a populara romãna din Bucovin'a. „Doine și Hore“ culese și corese de Simeonu Fl. Marianu, Tom. I. Cu numele acést'a mai descoperu pre de o parte isvorulu de vietia alu romãnilor, și paladulu lorú eternu, voi sa dici : poesi'a nóstra populara.

Acum'a facu cunoscutu stimãtilorú doritori, ca suntu gat'a cu seri'a numelui de susu.

Brosiur'a va constã din 10 cóle ; va avé unu formatu corespndietoriu gustului și elegãntiei se va constã din 150 de doine și 50 de hore.

Pretiulu pentru unu esemplariu va fi 1 fl. cátu voi puté prourmã seri'a acést'a, numai caldurós'a imbratiosiare mi-o puté spune.

O. d. colectanti voru primí dela 8 esemplariu unulu în semnu de onóre.

O. dd. prenumeranti suntu rugati a-si face abonamintele pâna la 15 Ianuariu cându are de a se pune brosiur'a sub tipariu.

Necompletãndu-se numerulu, abonamentele se voru inapoi.

La finea lui Fauru 1870 d. prenumeranti voru primí brosiurele și totu odata cá adausu la aceste poesii se voru tipari și numele celor'a ce me voru imbratisia.

Abonamintele suntu a se tramite stim. parinte Georgiu Grigoroviciu, parochu la S. Dimitriu și catechetu la gimn. rom. superioru din Sucev'a.

Sucev'a, 26 Nov. (8 Dec. 1869.

„Alb.“ Simeonu Fl. Marianu.

Concursu.

La scól'a normale capitale gr-res. în Selisce protopopiatulu tract. Sãbiului I. face trebuintia de un'a invetiátóre la copile pentru lucruri femeesci de mãna, cu salariu anuale de 240 fl. v. a. și cuartiru liberu.

Concursele provedinte cu documentele receruta sa se adreseze cátra comitetulu subserisú, post'a ultima Sacelu (Szetsel) pâna în 20 Decembre 1869.

Selisce 23 Novembre 1869.

Comitetulu parochiale gr. res.

(24-3)

Burs'a de Vien'a.

Din 6/18 Decembre 1869.

Metalicele 5%	59 65	Act. de creditu	253 90
Imprumut. nat. 5%	69 80	Argintulu	121 35
Actiile de banca	731	Galbinulu	5 84 1/2